

Jeg mener, det bør være saaledes, at forinden det kan tillades i det hele at bortføre noget af det Dyr, der slagtes, maa det have været underkastet Tilsyn af en Dyrlæge. Dersom man af et slagtet Dyr bortførte Indvoldene eller det Plukister, der var tjenligt til Afsmeltning, og bragte det til Fedtkedlerne, forinden vedkommende Dyr er undersøgt af Dyrlægen, og det bagefter — hvad godt kunde ske — viste sig, at Dyret har været i den Grad befængt med Sygdom, at intet af det, der er indeholdt i dette Dyr, burde være anvendt til Menneskeføde, havde man øjensynlig gjort sig skyldig i en meget stor Fejl. Nu er det naturligtvis rigtigt — det indrømmer jeg —, hvad den ærede Ordfører oplyste, at Smeltningen foregaar under en Temperatur af 200 Graders Varme, og at der som Følge deraf ikke kan være nogen levende Organisme til Stede deri, som kan virke skadelig paa den menneskelige Sundhed. Men dersom Dyret har været i høj Grad bedærvet af Sygdom, er jeg alligevel ikke sikker paa, at der ikke kan findes Affaldsstoffer tilbage efter den Sygdom, som kan paavirke det vedkommende Næringsmiddel og være skadelig for Sundheden, uappetitligt er det i hvert Fald. Nu er der i det foreliggende Lovforslag tilføjet en ny Bestemmelse i § 5, som jeg antager skal have til Formaal at forhindre, at dette kan ske i Fremtiden. Denne Paragraf lyder saaledes: „Til Kød og Slagteaffald henregnes alle til Menneskeføde anvendelige Dele af de i denne Lov nævnte Dyr med de Undtagelser, som fastsættes af Landbrugsministeren.“ Men jeg forstaar ikke den sidste Del af Bestemmelsen om de Undtagelser, som fastsættes af Landbrugsministeren. Thi alt det, der kan anvendes til Menneskeføde, mener jeg ogsaa bør henregnes dertil, saa at der ikke kan ske Undtagelser i saa Henseende.

Dersom det er Meningen med dette, at der kan gøres Undtagelser for Ting, som kunne anvendes til Menneskeføde, forstaar jeg ikke, hvad man vil med denne Paragraf, thi saa vil det alligevel være saaledes, at der aabnes Plads for Mistænksomhed. Jeg antager, det er Landbrugsministerens Mening at anvende denne Paragraf saaledes, at han vil fastslaa, at alt det, der er brugeligt til Menneskeføde, skal være Tilsyn underkastet, men saa forstaar jeg ikke Nødvendigheden af at medtage dette, at der kan gøres Undtagelser, og det kommer jo an paa at affatte Loven saaledes, at der ikke bliver nogen som helst Anledning til at henvise til, at der

kan gaa noget i Svang, uden at det kan paatales. Jeg er nu overbevist om, at det er ikke i Landbrugernes Interesse, at der kan udføres Varer til Udlandet, som ikke ere fuldt ud sunde, og jeg tror ogsaa, at det derfor vil vise sig, at man vil anvende de Kontrolbestemmelser, der indeholdes i Loven, saa strengt, at noget saadant ikke kan finde Sted.

Der er et andet Punkt, hvorom jeg gerne vil have Lov til at rette en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister. Dette Lovforslag har ogsaa Betydning ud over den udenrigske Kontrol. I Loven om indenrigsk Kødkontrol, som vi vedtog i Fjor, er der en Bestemmelse om, at Kød og Slagteraffald, der ved Udførselskontrollen er blevet fundet egnet til Udførsel i fersk Tilstand, uden Undersøgelse kan indføres i andre Kommuner til Menneskeføde. Det var en Bestemmelse, som vi alle mente var næsten nødvendig ogsaa af Hensyn til Udlandet, for at man ikke i Udlandet skulde kunne pege paa, at den Kontrol, vi ansaa for god nok for Varer til Udførsel, toge vi ikke for gyldig overfor Varer til Brug her i Landet. Men saa faar jo ogsaa denne Kontrol med Kød til Udførsel en særlig Interesse overfor Kød til selve Landet. Nu har jeg hørt af kontrollerende Dyrlæger, at man har forment dem Ret til, naar de f. Eks. finde et Svin, der viser sig tuberkuløst i forskellige Organer, og vedkommende Slagteri som Følge deraf ikke ønsker at eksportere det, men derimod at forhandle det her i Landet, at flække et saadant Svin paa langs gennem Ryggen, hvorved Dyrlægen vilde være i Stand til at konstatere, om der f. Eks. ogsaa var Tuberkulose i Rygraden, og derved til at godtgøre, om et saadant Svin i Virkeligheden ikke var saa stærkt angrebet, at det overhovedet ikke burde anvendes til Menneskeføde. Jeg gaar ud fra, at dette er rigtigt, da det er en kontrollerende Dyrlæge, der har meddelt mig det, og jeg vil da spørge, om man vil ophæve denne Bestemmelse. Disse Svin skulle selvfølgelig ikke modtages nogen Steder uden efter Kontrol, naar man ikke lader dem mærke ved Slagteriet. De kunne altsaa indføres hvor som helst, men vi maa dog have Ret til at kræve, at naar en Dyrlæge paa Embeds Vegne undersøger et slagtet Dyr og finder, at der er Tegn paa, at det i alt Fald ikke bør have første Klases Stempel, skal han ogsaa have Ret til at fortsætte sin Undersøgelse for at konstatere, om det skal have anden Klases Stempel eller muligvis helt kasseres.